

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

13. června 2006 *

Ve věci T-153/03,

Inex SA, se sídlem v Bavegem (Belgie), zastoupená T. van Innisem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
původně zastoupenému U. Pflugharem a G. Schneiderem, dále G. Schneiderem
a A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněnci,

žalovanému,

příčemž další účastníci řízení před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem, je

* Jednací jazyk: angličtina.

Robert Wiseman & Sons Ltd, se sídlem v Glasgow (Spojené království), zastoupená
A. Roughtonem, barrister,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 4. února 2003 (věc R 106/2001-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Inex SA a Robert Wiseman & Sons Ltd,

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),**

ve složení J. Pirrung, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 18. dubna 2003,

s přihlédnutím k vyjádřením k žalobě vedlejší účastnice a Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) došlým kanceláři Soudu dne 4. a 12. září 2003,

po jednání konaném dne 7. září 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 1. dubna 1996 podala vedlejší účastnice řízení u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (dále jen „Úřad“) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.
- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:

- 3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 29, 32 a 39 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

- třída 29: „Mléko, mléčné nápoje, mléčné výrobky, smetana a jogurty“;

 - třída 32: „Pivo; minerální a šumivé vody a ostatní nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a nápoje z ovocných šťáv; sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů“;

 - třída 39: „Shromažďování, dodávka, doručování a silniční doprava zboží“.
- 4 Přihláška k zápisu byla dne 27. října 1997 zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 25/97.
- 5 Dne 22. ledna 1998 podala žalobkyně na základě článku 42 nařízení č. 40/94 proti této přihlášce ochranné známky Společenství námítky, když uplatnila čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 6 Námítky byly založeny na starší, níže vyobrazené obrazové ochranné známce č. 580 538 zapsané v zemích Beneluxu dne 17. října 1995 pro výrobky spadající do tříd 29 a 30 ve smyslu Niceské dohody:

- 7 Námítky se týkaly části výrobků, na které se vztahuje starší ochranná známka, a sice „Mléka a mléčných výrobků“, a byly směřovány proti výrobkům „Mléko, mléčné nápoje a mléčné výrobky“, kterých se týká přihláška ochranné známky. V odpovědi na vyjádření vedlejší účastnice žalobkyně upřesnila, že námítky jsou směřovány proti všem výrobkům třídy 29, uvedeným v přihlášce ochranné známky, včetně „smetany a jogurtů“.

- 8 Rozhodnutím ze dne 29. listopadu 2000 námitkové oddělení námítky zamítlo z důvodu, že dotčená označení jsou dostatečně odlišná pro to, aby nevyvolala nebezpečí záměny.

- 9 Dne 22. ledna 2001 podala žalobkyně podle článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 proti rozhodnutí námitkového oddělení odvolání k Úřadu.

- 10 Rozhodnutím ze dne 4. února 2003 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát Úřadu odvolání zamítl. Odvolací senát uvedl, že mezi dotčenými ochrannými známkami existují značné vzhledové rozdíly. Měl nicméně za to, že sporné ochranné známky vykazují pojmovou podobnost, jelikož obě evokují myšlenku krávy. V důsledku toho, že se tato podobnost týkala prvku, který je pro dotčené výrobky málo rozlišovací, však tato podobnost nebyla považována za dostatečnou, aby umožnila dospět k závěru o existenci nebezpečí záměny. I přes skutečnost, že obě ochranné známky označují totožné výrobky, tak odvolací senát dospěl k závěru o neexistenci nebezpečí záměny.

Návrhová žádání účastníků řízení

11 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí;

- uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

12 Úřad navrhuje, aby Soud:

- žalobu zamítl;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

13 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Soud:

- žalobu zamítl;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vedlejší účastnice.

Právní otázky

- 14 Žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Argumenty účastníků řízení

- 15 Žalobkyně uplatňuje, že odvolací senát porušil pravidlo vzájemné závislosti mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků a služeb, stanovené v rozsudcích Soudního dvora ze dne 29. září 1998, Canon (C-39/97, Recueil, s. I-5507), a ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, Recueil, s. I-3819), podle kterého nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranná známka vztahuje, může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi kolidujícími ochrannými známkami a naopak.
- 16 Krom toho odvolací senát porušil pravidlo, podle kterého globální posouzení podobnosti dotčených označení musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům a k okolnosti, že průměrný spotřebitel má pouze zřídka možnost provádět přímé srovnání ochranných známek, o nichž si uchová pouze nedokonalou představu. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že odvolací senát měl uvést, že nebezpečí záměny mezi dotčenými označeními je zvýšeno v důsledku toho, že dotyčné výrobky jsou určeny široké veřejnosti.
- 17 Krom toho žalobkyně uplatňuje, že si odvolací senát protirečil, když na jedné straně konstatoval, že obrazový aspekt přihlašované ochranné známky představující kravskou kůži je totožný s dominantním prvkem starší ochranné známky, a na

druhé straně měl za to, že dotčené ochranné známky vykazují značné vzhledové rozdíly. Odvolací senát měl podle žalobkyně shledat existenci vzhledové podobnosti mezi těmito dvěma ochrannými známkami vzhledem k tomu, že jedna ochranná známka je výlučně tvořena dominantním prvkem druhé.

- 18 Žalobkyně konečně tvrdí, že dominantní prvek starší ochranné známky je nezbytně rozlišovací proto, že je z něj jedna z ochranných známek výlučně tvořena. V tomto ohledu je v zemích Beneluxu dominantní prvek starší ochranné známky rozlišovací, neboť její obal obsahuje jako jediný v těchto zemích vyobrazení černobílé kravské kůže jako dominantní prvek. V odpovědi na písemné otázky položené Soudem, jakož i při jednání žalobkyně upřesnila, že jelikož vedlejší účastnice nezpochybňuje, že starší ochranná známka jako jediná v zemích Beneluxu užívá kresbu kravské kůže jako dominantní prvek, vedlejší účastnice řízení konkludentně připustila, že tento prvek je rozlišovací. Soud by porušil dispoziční zásadu, pokud by zpochybnil toto zjištění. Žalobkyně rovněž zdůrazňuje, že dominantní prvek její ochranné známky musí být s ohledem na velmi konkurenční charakter trhu rozlišovací.

- 19 Úřad i vedlejší účastnice řízení zpochybňují argumentaci žalobkyně.

Závěry Soudu

- 20 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se na základě námitek majitele starší ochranné známky přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí

záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou. Krom toho se na základě čl. 8 odst. 2 písm. a), ii) nařízení č. 40/94 „staršími ochrannými známkami“ rozumějí ochranné známky zapsané v členském státě s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství.

- 21 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených [rozsudky Soudu ze dne 23. října 2002, *Matratzen Concord v. OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, Recueil, s. II-4335, bod 23, a ze dne 3. července 2003, *Alejandro v. OHIM – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Recueil, s. II-2251, bod 37].

- 22 Nebezpečí záměny musí být posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu [rozsudek Soudu ze dne 22. června 2004, *Ruiz-Picasso a další v. OHIM – DaimlerChrysler (PICARO)*, T-185/02, Sb. rozh. s. II-1739, bod 50].

- 23 Toto globální posouzení zohledňuje zejména známost ochranné známky na trhu, jakož i stupeň podobnosti ochranných známek a výrobků nebo služeb, na které se ochranné známky vztahují. V tomto ohledu předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, takže nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranná známka vztahuje, může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak (výše uvedené rozsudky *Canon*, bod 17, a *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 19).

- 24 Krom toho vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu při globálním posuzování nebezpečí záměny. Průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23, a výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 25). Za účelem tohoto globálního posouzení se má za to, že průměrný spotřebitel dotčených výrobků je běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný. Je namístě rovněž zohlednit skutečnost, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb (výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 26).
- 25 V projednávaném případě není podobnost výrobků, na které se vztahují dotčené ochranné známky, účastníky řízení zpochybňována. Je diskutována pouze otázka, zda měl odvolací senát právem za to, že dotčené ochranné známky jsou dostatečně odlišné pro to, aby nevyvolaly nebezpečí záměny.

K podobnosti označení

- 26 Globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti kolidujících označení, musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům [viz rozsudek Soudu ze dne 14. října 2003, Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, s. II-4335, bod 47, a uvedená judikatura].

- 27 Krom toho podle ustálené judikatury mohou být kombinovaná ochranná známka a jiná ochranná známka, která je totožná nebo vykazuje podobnost s jednou ze složek kombinované ochranné známky, považovány za podobné, pokud tato složka tvoří dominantní prvek celkového dojmu, který kombinovaná ochranná známka vyvolává. Tak je tomu v případě, kdy tato složka je sama o sobě způsobilá dominovat představě této ochranné známky, kterou si relevantní veřejnost uchovává v paměti, takže všechny ostatní složky ochranné známky jsou v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou zanedbatelné [výše uvedený rozsudek Soudu MATRATZEN, bod 33, a rozsudek ze dne 4. května 2005, Chum v. OHIM – Star TV (STAR TV), T-359/02, Sb. rozh. s. II-1515, bod 44]. Tento přístup však neznamená, že je zohledněna pouze jedna složka kombinované ochranné známky a ta je srovnána s jinou ochrannou známkou. Naopak je namístě provést takové srovnání přezkumem dotčených ochranných známek, z nichž každá je posuzována jako celek (výše uvedený rozsudek MATRATZEN, bod 34).
- 28 Předmětem projednávaného případu je jednak ochranná známka tvořená jediným prvkem, který s ohledem na výrobky, které označuje, bude vnímán jako vyobrazení kravské kůže, a jednak starší kombinovaná ochranná známka tvořená obrazovými a slovními prvky. Obrazové prvky starší ochranné známky jsou tvořeny vyobrazením černobílé kravské kůže pokrývajícím obal, stylizovanou trávou ve spodní části kartónu, statkem s malou červenou stodolou v horní části kartónu a standardizovaným čárkovým kódem u dolního okraje kartónu. Slovními prvky starší ochranné známky jsou výrazy „inex“, „halfvolle melk“ a zkratka „UHT – e 1L“.
- 29 Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě není zpochybňována fonetická podobnost kolidujících ochranných známek, bude přezkoumána pouze vzhledová a pojmová podobnost.

— Ke vzhledové podobnosti

- 30 Nejprve je namístě konstatovat, že motiv, který má být vnímán jako kravská kůže, tvoří jediný prvek přihlašované ochranné známky.
- 31 Pokud jde o starší ochrannou známku, motiv kravské kůže pokrývá celkově obal výrobku a dominuje vzhledovému dojmu vyvolanému ochrannou známkou, jak to odvolací senát konstatoval v bodě 21 napadeného rozhodnutí. Tento motiv totiž tvoří prvek starší ochranné známky upoutávající pozornost.
- 32 V tomto ohledu argument Úřadu, podle kterého nízká rozlišovací způsobilost motivu kravské kůže brání tomu, aby tento motiv mohl být považován za dominantní prvek, nelze přijmout za všech okolností. Ačkoliv podle ustálené judikatury veřejnost nebude obecně považovat popisný prvek, který je součástí kombinované ochranné známky, za rozlišovací a dominantní prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou [výše uvedený rozsudek Soudu BUDMEN, bod 53, a rozsudek ze dne 6. října 2004, *New Look v. OHIM – Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE a NLCollection)*, T-117/03 až T-119/03 a T-171/03, Sb. rozh. s. II-3471, bod 34], nízká rozlišovací způsobilost určitého prvku kombinované ochranné známky nutně neznamená, že tento prvek nemůže tvořit dominantní prvek, pokud z důvodu zejména svého umístění v označení nebo své velikosti může vzbudit pozornost spotřebitele a může zůstat uchován v jeho paměti [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 13. července 2004, *AVEX v. OHIM – Ahlers (a)*, T-115/02, Sb. rozh. s. II-2907, bod 20].
- 33 Je však třeba uvést, že jelikož srovnání mezi ochrannými známkami musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k rozlišovací způsobilosti jejich prvků ve vztahu k dotyčným výrobkům

nebo službám, k tomu, aby byla připuštěna podobnost mezi ochrannými známkami, nestačí, že rozhodující prvek vzhledového dojmu vyvolaného kombinovanou ochrannou známkou a jediný prvek druhého označení jsou totožné nebo podobné. Naopak je třeba dospět k závěru o podobnosti, dominuje-li dojmu vyvolanému kombinovanou ochrannou známkou, posuzovanou jako celek, jeden z jejích prvků tak, že ostatní složky této ochranné známky se jeví jako zanedbatelné v představě této ochranné známky, kterou si relevantní veřejnost uchovává v paměti, s ohledem na výrobky nebo služby, na které se ochranná známka vztahuje.

- 34 V daném případě, ačkoli motiv kravské kůže tvoří rozhodující prvek vzhledového dojmu vyvolaného starší ochrannou známkou, je však třeba konstatovat, že tento prvek má v projednávaném případě pouze nízkou rozlišovací způsobilost.
- 35 Pro účely posouzení rozlišovací způsobilosti prvku, který tvoří ochrannou známku, je namístě posoudit více či méně velkou způsobilost tohoto prvku přispět k identifikaci výrobků nebo služeb, pro které byla ochranná známka zapsána, jako pocházejících od určitého podniku, a tedy odlišit tyto výrobky nebo služby od výrobků nebo služeb jiných podniků. Při tomto posuzování je třeba zohlednit zejména vnitřní vlastnosti dotčeného prvku s ohledem na otázku, zda tento prvek postrádá či nikoli jakoukoli způsobilost popisovat výrobky nebo služby, pro které byla ochranná známka zapsána (viz obdobně výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, body 22 a 23).
- 36 V projednávaném případě je namístě uvést, že s ohledem na dotčené výrobky nelze motiv kravské kůže považovat za motiv mající vysokou rozlišovací způsobilost vzhledem k tomu, že tento prvek silně odkazuje na dotčené výrobky. Tento motiv totiž odkazuje na myšlenku krávy, zvířete známého pro svou produkci mléka, a představuje málo fantazijní prvek pro to, aby označoval mléko a mléčné výrobky.

- 37 V tomto ohledu je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle kterého je v zemích Beneluxu tento prvek starší ochranné známky rozlišovací proto, že tato ochranná známka má jako jediná v těchto zemích černobílou kravskou kůži jako dominantní prvek. Tato okolnost totiž nemůže změnit zjištění uvedené v předcházejícím bodě týkající se nízké rozlišovací způsobilosti motivu kravské kůže. Krom toho, jelikož tento argument směřuje k tvrzení, že motiv kravské kůže starší ochranné známky má vysokou rozlišovací způsobilost z důvodu případné proslulosti této ochranné známky v zemích Beneluxu, Soud uvádí, že žalobkyně neprokázala, že uvedená ochranná známka se těší takové proslulosti u veřejnosti.
- 38 Krom toho je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle kterého jakékoli zpochybnění rozlišovací způsobilosti tohoto motivu kravské kůže porušuje dispoziční zásadu. Na základě skutečnosti, že vedlejší účastnice řízení nezpochybnila tvrzení, podle kterého starší ochranná známka jako jediná v zemích Beneluxu vyobrazuje tento motiv dominantním způsobem, nelze mít za to, že vedlejší účastnice řízení připouští, že tento prvek je zvláště rozlišovací. Jak bylo shledáno v předcházejícím bodě, okolnost uplatňovaná žalobkyní, podle které starší ochranná známka jako jediná v zemích Beneluxu vyobrazuje motiv kravské kůže jako dominantní prvek, totiž sama o sobě nijak nemůže přiznat tomuto prvku zvláště rozlišovací způsobilost.
- 39 Rovněž není namístě přijmout argument žalobkyně, podle kterého motiv kravské kůže obsažený v její ochranné známce je rozlišovací z toho důvodu, že trh dotčených výrobků je velmi konkurenční. Žalobkyně totiž nepředkládá žádnou skutečnost, která by umožnila mít za to, že tato okolnost může sama o sobě přiznat vyobrazení kravské kůže starší ochranné známky zvláště rozlišovací způsobilost.
- 40 Konečně, jelikož se žalobkyně snaží uplatnit, že motiv kravské kůže starší ochranné známky má rozlišovací způsobilost s ohledem na skutečnost, že zápis přihlašované

ochranné známky, která je výlučně tvořena tímto motivem, byl Úřadem povolen, je třeba poznamenat, že není zpochybňováno, že dotčené ochranné známky nepostrádají rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, a že tedy mohou být předmětem zápisu. V projednávaném případě nespadá analýza rozlišovací způsobilosti dotčených označení do rámce posuzování absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu, ale do rámce globálního posuzování nebezpečí záměny. Nejedná se tedy, jak to správně uvádí Úřad, o určení, zda motivy kravské kůže postrádají veškerou rozlišovací způsobilost, ale o posouzení rozlišovací způsobilosti těchto motivů ve vztahu k dotčeným výrobkům za účelem určení, zda u dotyčné veřejnosti existuje nebezpečí záměny mezi spornými ochrannými známkami, z nichž každá je posuzována jako celek.

- 41 Vzhledové srovnání kolidujících ochranných známek ukazuje, že celkový dojem vyvolaný každou z ochranných známek se významným způsobem odlišuje. Zatímco je totiž přihlašovaná ochranná známka tvořena pouze vyobrazením, které má být s ohledem na výrobky, na které se ochranná známka vztahuje, vnímáno jako kravská kůže, starší ochranná známka se skládá, jak to poznamenává Úřad, z mnoha jiných obrazových a slovních prvků, než je pouhé vyobrazení kravské kůže, které významně přispívají k celkovému dojmu označení. Mezi těmito prvky je třeba zejména uvést přítomnost stylizované trávy ve spodní části kartónu, obrázku statku s malou červenou stodolou v horní části kartónu a slovního prvku „inex“. Jak to uvádí Úřad, tímto posledně uvedeným prvkem je slovo postrádající zjevný význam, kterému je třeba přiznat rozlišovací způsobilost, která je daleko vyšší než rozlišovací způsobilost motivu kravské kůže. Vzhledem k tomu, že slovní prvek „inex“ přispívá rozhodujícím způsobem k celkovému dojmu vyvolanému starší ochrannou známkou, jeho přítomnost neumožňuje mít za to, že motiv kravské kůže starší ochranné známky může sám o sobě dominovat představě této ochranné známky, kterou si veřejnost uchová v paměti.

- 42 Krom toho je namístě konstatovat, že motiv, který je předmětem přihlášky ochranné známky, je tvořen kresbou odlišnou od kresby motivu kravské kůže starší ochranné

známky. Z napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že přihlašovaná ochranná známka nepředstavuje úplně jasné vyobrazení kravské kůže, jelikož odvolací senát měl za to, že toto vyobrazení bude vnímáno jako vyobrazení kravské kůže z důvodu výrobků, na které se vztahuje.

43 Z téhož důvodu je třeba rovněž odmítnout argument žalobkyně, podle kterého si Úřad protiřečil, když na jedné straně konstatoval, že ochranná známka, proti níž směřují námitky, je totožná s dominantním prvkem starší ochranné známky, a na druhé straně měl za to, že sporné ochranné známky vykazují značné rozdíly. Jednak, jak to bylo poznamenáno v předcházejícím bodě, napadené rozhodnutí nekonstatuje totožnost motivu přihlašované ochranné známky a motivu starší ochranné známky. Kromě toho, jak to bylo uvedeno v bodě 33 výše, jelikož srovnání mezi ochrannými známkami je založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k rozlišovací způsobilosti jejich prvků ve vztahu k dotýčným výrobkům nebo službám, k tomu, aby byla připuštěna podobnost, nestačí, že rozhodující prvek vzhledového dojmu vyvolaného kombinovaným označením, je totožný nebo vykazuje podobnost s jediným prvkem druhého označení.

44 Je tedy třeba mít za to, že odvolací senát nepochybil, když měl za to, že dotčené ochranné známky vykazují značné vzhledové rozdíly.

— K pojmové podobnosti

45 Je třeba konstatovat, jak to uvedl odvolací senát, že mezi dotčenými ochrannými známkami existuje pojmová podobnost z toho důvodu, že tyto ochranné známky

evokují myšlenku krávy známé pro svou produkci mléka. Je nicméně namístě uvést, jak to Soud konstatoval v bodě 36 výše, že tato myšlenka má s ohledem na dotčené výrobky pouze nízkou rozlišovací způsobilost. Pokud přitom starší ochranná známka není obzvláště proslulá a spočívá ve vyobrazení představujícím málo fantazijních prvků, pouhá pojmová podobnost mezi ochrannými známkami nestačí ke vzniku nebezpečí záměny (výše uvedený rozsudek SABEL, bod 25).

- 46 Odvolací senát tedy měl právem za to, že existence pojmové podobnosti mezi spornými ochrannými známkami nemůže v projednávaném případě vést k nebezpečí záměny.

Globální posouzení nebezpečí záměny

- 47 Z předcházejícího vyplývá, že ačkoli motiv kravské kůže je rozhodujícím prvkem vzhledového a pojmového dojmu vyvolaného starší ochrannou známkou, jednak významné vzhledové rozdíly mezi spornými označeními a jednak nízká rozlišovací způsobilost motivu kravské kůže v projednávaném případě neumožňují dospět k závěru o nebezpečí záměny mezi spornými ochrannými známkami.

- 48 Krom toho je namístě uvést, že odvolací senát neopomněl vzít v úvahu vzájemnou závislost mezi faktory, které je třeba zohlednit. Přítomnost značných vzhledových rozdílů mezi dotčenými ochrannými známkami ani nízká rozlišovací způsobilost motivu kravské kůže v projednávaném případě totiž nemohou být vyváženy totožností výrobků.

- 49 Krom toho musí být argument žalobkyně, podle kterého měl odvolací senát uvést, že nebezpečí záměny je zvýšeno v důsledku toho, že dotčené výrobky jsou určeny široké veřejnosti, rovněž odmítnut. Okolnost, že spotřebitelé mají relativně nízký stupeň pozornosti, neumožňuje v případě neexistence dostatečných podobností mezi dotčenými ochrannými známkami a s ohledem na nízkou rozlišovací způsobilost motivu kravské kůže vzhledem k dotyčným výrobkům dospět k závěru o existenci nebezpečí záměny.
- 50 Je tedy třeba mít za to, že odvolací senát nepochybil, když usoudil, že globální posouzení kolidujících označení nevede ke vzniku nebezpečí záměny.
- 51 Z předcházejícího vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

- 52 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Úřad a vedlejší účastnice řízení požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namíste posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. června 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung